



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 78

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 februarie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 308 din 12 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998.....	2-4	21/13. — Ordin al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice	7
★			
— Opinie separată.....	4	22/14. — Ordin al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor medicale de urgență și transport sanitar, precum și a serviciilor de recuperare a sănătății, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate	8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
74. — Hotărâre pentru stabilirea nivelului subvenționării primelor de asigurare acordate producătorilor agricoli	4-6	23/15. — Ordin al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a dispozitivelor medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau fiziologice, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate	8
80. — Hotărâre privind plata serviciilor medicale din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, rămase nedecontate până la finele anului 2002, în limita indicatorilor realizați	6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
20/12. — Ordin al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară	7		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 308

din 12 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, excepție ridicată de Fundația „Casa Copilului” — Filiala Brașov — Complexul educațional Poiana Soarelui Brașov în Dosarul nr. 4.834/2001 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 noiembrie 2002 în prezența autorului excepției și a reprezentantului Ministerului Public și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 12 noiembrie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 4.834/2001, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998**, excepție ridicată de Fundația „Casa Copilului” — Filiala Brașov — Complexul educațional Poiana Soarelui Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine art. 45 alin. (1) din Constituție, deoarece „nu prevede situația în care minorul a fost încredințat unei instituții private de ocrotire legal constituită, respectiv situația în care printr-o sentință judecătorească, pronunțată anterior modificării legii, s-a delegat exercițiul drepturilor părintești unei instituții private autorizate, consimțământul acesteia la încuviințarea adopției fiind necesar a fi exprimat”. De asemenea, se arată că necesitatea exprimării consimțământului la adopție de către persoana sau organismul care a fost abilitat să exercite drepturile părintești se regăsește și în art. 5 pct. 1 lit. a) din Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967, la care România a aderat prin Legea nr. 15/1993.

Tribunalul Brașov — Secția civilă consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece, în fapt, partea invocă o lacună legislativă, „ceea ce nu se confundă cu neconstituționalitatea textului de lege”, iar principiul înscris în art. 45 alin. (1) din Constituție „își găsește expresia, în materia adopției, prin eliberarea atestatului și a avizului

favorabil la adopție, eliberate de organele de stat competente, acte care constituie, totodată, modalități de verificare a legalității procedurilor de adopție și garanții în vederea realizării scopului de protecție prevăzut în Constituție”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, nu contravin prevederilor art. 45 alin. (1) din Constituție, deoarece consimțământul instituției private autorizate nu este trecut pe același plan cu cel al părinților, dat fiind faptul că dreptul de a-și da consimțământul la încuviințarea adopției copilului este un drept *intuitu personae*, fiind indisolubil legat de calitatea de părinte a persoanei care își dă consimțământul la adopția copilului de o altă persoană sau familie propusă de Comisia pentru protecția copilului. Ca atare, faptul că instanța delegă exercițiul drepturilor părintești instituției de ocrotire socială ori medicală de stat sau instituției private legal constituite ori, după caz, altei persoane, în condițiile legii, nu impune recunoașterea, și în ceea ce le privește, a dreptului de a-și da consimțământul la încuviințarea adopției copilului. Sub acest aspect legiuitorul a avut în vedere doar filiația dintre copil și părinții săi naturali, dată fiind finalitatea reglementării în cauză, potrivit căreia adopția se face numai pentru protejarea intereselor superioare ale copilului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, este inadmisibilă. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că, în raport cu susținerile formulate în motivarea excepției, critica de neconstituționalitate privește lipsa de reglementare într-un anumit domeniu, ceea ce excede competenței Curții Constituționale, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 12 iunie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 29 aprilie 1998.

Aceste dispoziții au următorul conținut: „(1) Pentru încuviințarea adopției sunt necesare:

a) *consimțământul, exprimat în formă autentică, al părinților sau, după caz, al părintelui la adopția copilului de către o persoană sau familie propusă de Comisia pentru protecția copilului. [...]*

(2) *Dacă părinții copilului sunt decăzuți din drepturile părintești, decedați, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți, necunoscuți sau se află în orice situație care determină imposibilitatea de a-și manifesta voința, precum și în cazul în care copilul este declarat judecătorește abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, consimțământul prevăzut la alin. (1) lit. a) nu este necesar.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 45 alin. (1), privind protecția copiilor și a tinerilor, potrivit cărora „*Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor*“. Totodată, autorul excepției susține că prin dispozițiile de lege criticate sunt încălcate și prevederile art. 5 pct. 1 lit. a) din Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967, la care România a aderat prin Legea nr. 15/1993.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține cele ce urmează:

În legătură cu susținerea potrivit căreia textul de lege criticat înfrânge dispozițiile constituționale referitoare la protecția copiilor și a tinerilor, prin Decizia nr. 277 din 9 octombrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 10 ianuarie 2002, Curtea Constituțională a statuat că „dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 nu contravin în nici un mod prevederilor art. 45 din Constituție, ci, dimpotrivă, constituie o expresie a aplicării acestora. Reglementarea regimului juridic al adopției se înscrie, în general, în măsurile speciale de protecție a copiilor și tinerilor“. Împrejurarea că prin decizia menționată a fost constatată neconstituționalitatea aceluiași text, în raport cu prevederile art. 26 alin. (2) și art. 49 alin. (1) din Constituție, exclusiv „în ceea ce privește cerința exprimării consimțământului părinților firești pentru încuviințarea adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu“, nu lipsește de eficiență textul în ansamblu, ci doar îi limitează incidența la adopția minorilor lipsiți de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă.

Din punctul de vedere care interesează aici, și anume al contrarietății dintre textul dedus controlului și art. 45 din Legea fundamentală, atât motivarea, cât și soluția adoptată de Curte își mențin actualitatea, critica de neconstituționalitate fiind, sub acest aspect, neîntemeiată.

În condițiile în care însă autorul excepției a invocat și încălcarea, prin textele legale deduse controlului Curții, a unor dispoziții ale Convenției europene în materia adopției de copii, mai sus menționată, se impune examinarea susținerilor sale și sub acest aspect.

Art. 5 pct. 1 lit. a) din Convenția europeană în materia adopției de copii prevede că „[...] *adopția nu este pronunțată decât dacă cel puțin consimțămintele următoare au fost acordate și nu au fost retrase*“:

Pentru considerentele arătate urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie admisă.

În temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (2), art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, sunt neconstituționale în măsura în care nu prevăd luarea consimțământului oricărei persoane sau al oricărui organism care ar fi abilitat să exercite drepturile părintești.

a) *consimțământul mamei și, în cazul în care copilul este legitim, cel al tatălui sau, dacă nu există nici tată, nici mamă care să poată consimți, consimțământul oricărei persoane sau al oricărui organism care ar fi abilitat să exercite drepturile părintești în aceste condiții*“.

Așadar, textul reproduș impune, ca o alternativă pentru situația în care consimțământul la adopție al părinților nu poate fi obținut, luarea consimțământului persoanei sau organismului care li se substituie, exercitând drepturile părintești în locul lor. Obținerea acestui consimțământ dobândește astfel în economia textului din convenție o semnificație juridică similară celei conferite consimțământului părinților, aceea de exigență indispensabilă pentru încuviințarea adopției.

Or, art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, prevăzând obligativitatea consimțământului părinților la adopție, se limitează, pentru situațiile enumerate acolo, în care acesta nu poate fi obținut, să precizeze doar că nu este necesar, omițând să prevadă obligativitatea substituirii sale prin consimțământul persoanei sau organismului abilitat în lipsa părinților să exercite ocrotirea părintească.

Omisiunea, din cuprinsul prevederilor legale deduse controlului, a acestei exigențe expres prevăzute de textele de referință din convenție constituie o „neconcordanță“, în accepțiunea art. 20 alin. (2) din Constituție, între legea internă și un tratat privitor la drepturile fundamentale ale omului, situație în care textul constituțional consacră prioritatea reglementării internaționale.

Curtea observă că instituirea priorității reglementării internaționale față de o reglementare internă care îi contravine, prin alin. (2) al art. 20 din Constituție, este o consecință logică a celor prevăzute în alin. (1) al aceluiași articol, potrivit căruia „dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte“. Rezultă de aici că reglementările internaționale privilegiate la drepturile și libertățile fundamentale ale omului, la care România a aderat și care, pe această cale, au fost integrate dreptului intern, sunt asimilate normelor constituționale, numai astfel fiind posibilă interpretarea și aplicarea acestora din urmă, în concordanță cu ele.

Așa fiind, neconcordanța dintre prevederile deduse controlului din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 și cele din Convenția europeană în materia adopției constituie o problemă de constituționalitate.

Critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din ordonanță este cu atât mai pertinentă cu cât aceasta a fost adoptată ulterior ratificării convenției.

Față de cele de mai sus, Curtea constată că dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, sunt neconstituționale în măsura în care nu prevăd luarea consimțământului oricărei persoane sau al oricărui organism care ar fi abilitat să exercite drepturile părintești.

organism care ar fi abilitat să exercite drepturile părintești, conform art. 5 pct. 1 lit. a) din Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967, la care România a aderat prin Legea nr. 15/1993, excepție ridicată de Fundația „Casa Copilului” — Filiala Brașov — Complexul educațional Poiana Soarelui Brașov în Dosarul nr. 4.834/2001 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 noiembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

★

OPINIE SEPARATĂ

Contrar soluției adoptate cu votul majorității membrilor Curții Constituționale, apreciem că dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 nu sunt neconstituționale în sensul definiției date în art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, întrucât nu încalcă nici dispozițiile și nici principiile Constituției.

Art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 condiționează încuviințarea adopției de existența consimțământului părinților sau, după caz, al părintelui copilului, exprimat în formă autentică. În alin. (2) al aceluiași articol sunt prevăzute situațiile în care nu este necesar consimțământul părinților (sau al părintelui), situații în care, din motive obiective, nici nu s-ar putea obține un asemenea consimțământ: părinți decăzuți din drepturile părintești, decedați, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți, necunoscuți sau aflați în orice situație care determină imposibilitatea de a-și manifesta voința, precum și cazul în care copilul este declarat judecătorește abandonat.

S-a considerat că acest text de lege încalcă dispozițiile art. 45 alin. (1) din Constituție, referitoare la regimul special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor de care trebuie să se bucure copiii și tinerii. Observăm că textul de lege examinat nu conține nici o dispoziție care să fie contrară prevederilor constituționale. I se poate imputa, eventual, faptul că nu reglementează asistența copilului și nu impune necesitatea consimțământului instituției în a cărei ocrotire se află copilul, pentru cazul în care este imposibilă obținerea consimțământului părinților. Această lipsă de reglementare ar putea fi considerată ca o omisiune a legiuitorului, omisiune care nu poate fi suplinită de Curtea Constituțională.

Considerăm că nici omisiunea de reglementare nu poate fi susținută fără rezerve, având în vedere că, potrivit alin. (1) lit. b) al art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997, pentru încuviințarea adopției este

necesar în toate cazurile „*avizul favorabil al Comisiei pentru protecția copilului de la domiciliul copilului*”. Acest aviz este unul conform, iar nu doar consultativ, echivalând consimțământul.

Nu se poate reține existența vidului legislativ nici dacă se apreciază că prevederile art. 5 pct. 1 lit. a) din Convenția europeană în materia adopției de copii, potrivit căroră „*dacă nu există nici tată, nici mamă care să poată consimți*” este necesar „*consimțământul oricărei persoane sau al oricărui organism care ar fi abilitat să exercite drepturile părintești în această privință*”, impun mai mult decât ce este prevăzut în art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997.

Convenția europeană fiind ratificată de Parlament, potrivit art. 11 alin. (2) din Constituție, face parte din dreptul intern și, ca atare, completează legislația existentă. Nu s-ar putea reține neconstituționalitatea dispoziției din legislația națională nici în cazul în care aceasta ar fi în neconcordanță cu reglementările internaționale, întrucât, potrivit prevederilor art. 20 alin. (2) din Constituție, în asemenea cazuri, referitor la drepturile fundamentale ale omului, „*au prioritate reglementările internaționale*”. Așadar, în ambele ipoteze (lipsa reglementării în legislația națională sau neconcordanța dispozițiilor legislației naționale cu reglementările internaționale) se ridică doar probleme de interpretare și de aplicare a legislației, activități ce intră în atribuțiile exclusive ale instanțelor judecătorești.

Neconstituționalitatea unor dispoziții ale legislației interne se poate reține, prin corecta aplicare a prevederilor art. 20 alin. (1) din Constituție, numai în situația în care acele dispoziții legale sunt contrare unor norme constituționale, referitoare la drepturile și libertățile cetățenilor „*interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte*”.

Judecător,

Kozsokár Gábor

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea nivelului subvenționării primelor de asigurare acordate producătorilor agricoli

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 6 lit. b) din Legea nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Producătorii agricoli care își asigură culturile agricole, animalele, păsările, familiile de albine și peștii la societățile de asigurare și asigurare-reasigurare agreeate de

Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor beneficiază de subvenționarea primelor de asigurare.

Art. 2. — (1) Nivelul de subvenționare a primelor de asigurare este de 20% din valoarea acestora, pentru toate societățile de asigurare, asigurare-reasigurare agreeate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Culturile agricole și speciile de animale, păsări, familii de albine și pești pentru care se subvenționează primele de asigurare sunt nominalizate prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor în conformitate cu art. 6 lit. b) din Legea nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură.

Art. 3. — (1) Subvenționarea primelor de asigurare cuvenite producătorilor agricoli se face prin societățile de asigurare și asigurare-reasigurare agreeate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) La încheierea contractului cu societățile de asigurare și asigurare-reasigurare agreeate producătorii agricoli vor achita 80% din valoarea primelor de asigurare pentru culturile și speciile de animale, păsări, familii de albine și pești pentru care se subvenționează primele de asigurare și vor prezenta o adeverință de la primărie, din care să rezulte îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 19 lit. a) și b) din Legea nr. 381/2002.

Art. 4. — Pentru încasarea subvenției societățile de asigurare și asigurare-reasigurare vor depune la direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București următoarele acte: copie de pe polița de asigurare, copie de pe documentele de plată cu care s-a achitat valoarea primelor de asigurare și adeverință de la primăria în a cărei rază teritorială se află culturile agricole și speciile de animale asigurate și din care să rezulte îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 19 lit. a) și b) din Legea nr. 381/2002.

Art. 5. — În baza documentației primite de la societățile de asigurare și asigurare-reasigurare, direcțiile generale

pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București vor întocmi un tabel centralizator cu sumele reprezentând subvenționarea primelor de asigurare, pe care îl vor înainta la Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru decontare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 6. — În baza situației centralizatoare pentru decontarea sumelor ce reprezintă subvenționarea primelor de asigurare, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va transmite Ministerului Finanțelor Publice cererea pentru deschiderea creditelor bugetare.

Art. 7. — După aprobarea cererii pentru deschiderea creditelor bugetare de către Ministerul Finanțelor Publice, din bugetul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor se alimentează conturile direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București și ale direcțiilor sanitar-veterinare județene și a municipiului București.

Art. 8. — Decontarea sumelor reprezentând subvenționarea primelor de asigurare către societățile de asigurare și asigurare-reasigurare se face prin trezorerie în baza documentului justificativ întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 9. — (1) Întocmirea de documente neconforme cu realitatea și utilizarea fondurilor de la bugetul de stat în alte scopuri se sancționează cu restituirea sumelor la bugetul de stat, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, actualizate cu indicele ratei inflației, dacă fapta nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să constituie infracțiune.

(2) Organele de control ale Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor vor verifica permanent modul de întocmire a documentației și modul de calcul al subvenției pentru primele de asigurare.

Art. 10. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Petre Daea,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 23 ianuarie 2003.
Nr. 74.

DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU AGRICULTURĂ
ȘI INDUSTRIE ALIMENTARĂ
Nr./.....

ANEXA Nr. 1

CENTRALIZATOR

cu sumele privind subvenționarea primelor de asigurare în conformitate cu art. 6 lit. b) din Legea nr. 381/2002

Nr. crt.	Societățile de asigurare și asigurare-reasigurare agreeate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor	Suma totală reprezentând primele de asigurare (mii lei)	Suma reprezentând 20% din valoarea primelor de asigurare (mii lei)
1.			
2.			
3.			
4.			
TOTAL:			

Director general,
.....

Contabil-șef,
.....

Societatea Comercială
 (de asigurare și asigurare-reasigurare)
 Adresa
 Cod fiscal
 Trezoreria
 Cont nr.

DECONT JUSTIFICATIV

privind încasarea de la bugetul de stat a contravalorii sumelor reprezentând subvenționarea primelor de asigurare

Nr. crt.	Beneficiarul	Cultura sau specia asigurată	Suprafața (ha) sau specia (nr. de capete)	Riscul asigurat	Prima pe ha/cap (mii lei)	TOTAL	din care:
						Prima (mii lei)	Suma acordată de la bugetul de stat
TOTAL:						X	X

Director,

Contabil-șef,

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind plata serviciilor medicale din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, rămase nedecontate până la finele anului 2002, în limita indicatorilor realizați

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 56 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Casele de asigurări de sănătate sunt autorizate ca, la stabilirea sumelor ce urmează să fie cuprinse în contractele încheiate cu spitalele, pentru furnizarea de servicii medicale asiguraților în anul 2003, să ia în considerare și sumele reprezentând serviciile medicale acordate și rămase nedecontate până la finele anului 2002, concretizate în obligații ale spitalelor către furnizorii de bunuri și servicii, precum și contravaloarea medicamentelor și/sau a materialelor sanitare specifice acordate în cadrul programelor de sănătate și rămase nedecontate până la finele anului precedent.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se evidențiază distinct prin acte adiționale la contractele de furnizare încheiate de spitale cu casele de asigurări de sănătate în anul 2003.

(3) Sumele reprezentând servicii medicale acordate și nedecontate se alocă în raport cu indicatorii realizați de fiecare spital, până la limita prevăzută de actele normative aplicate în anul 2002.

(4) Sumele reprezentând contravaloarea medicamentelor și/sau a materialelor sanitare specifice acordate în cadrul programelor de sănătate și rămase nedecontate în anul precedent se alocă în condiții justificate, în raport cu indicatorii fizici și de eficiență realizați de fiecare spital.

Art. 2. — În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a normelor metodologice prevăzute la art. 4 spitalele vor prezenta cereri fundamentate caselor de asigurări de sănătate.

Art. 3. — Sumele aferente plății obligațiilor spitalelor, rămase neutilizate, pot fi alocate pentru suplimentarea prevederilor pentru servicii medicale și medicamente în anul 2003.

Art. 4. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Sănătății și Familiei și Casa Națională de Asigurări de Sănătate vor elabora și vor aproba normele metodologice de aplicare a acestora, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 23 ianuarie 2003.

Nr. 80.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII ȘI FAMILIEI
Nr. 20 din 16 ianuarie 2003

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 12 din 16 ianuarie 2003

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară

În temeiul prevederilor:

- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate;
- Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.512/2002 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară,

ministrul sănătății și familiei și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.512/2002, prevăzute în anexele nr. 1—7*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003. De la această dată își încetează aplicabilitatea Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al președintelui Colegiului

Medicilor din România nr. 604/4.188/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate în asistența medicală primară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 29 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

*) Anexele nr. 1—7 se publică ulterior.

MINISTERUL SĂNĂȚĂII ȘI FAMILIEI
Nr. 21 din 16 ianuarie 2003

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 13 din 16 ianuarie 2003

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice

În temeiul prevederilor:

- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate;
- Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.510/2002 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice,

ministrul sănătății și familiei și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.510/2002, prevăzute în anexele nr. 1—8*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003. De la această dată își încetează aplicabilitatea Ordinul președintelui Casei Naționale

de Asigurări de Sănătate și al președintelui Colegiului Medicilor din România nr. 603/4.189/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice și stomatologice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 29 decembrie 2001.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

*) Anexele nr. 1—8 se publică ulterior.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 22 din 16 ianuarie 2003

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 14 din 16 ianuarie 2003

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor medicale de urgență și transport sanitar, precum și a serviciilor de recuperare a sănătății, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate

În temeiul prevederilor:

- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate;
- Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.511/2002 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor medicale de urgență și transport sanitar, precum și a serviciilor de recuperare a sănătății, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate,

ministrul sănătății și familiei și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor medicale de urgență și transport sanitar, precum și a serviciilor de recuperare a sănătății, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.511/2002, prevăzute în anexele nr. 1—16*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003. De la această dată își încetează aplicabilitatea Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al

președintelui Colegiului Medicilor din România nr. 630/4.234/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor de urgență prespitalicești și altor tipuri de transport medical, precum și a serviciilor de recuperare-reabilitare a sănătății, în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 4 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

*) Anexele nr. 1—16 se publică ulterior.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 23 din 16 ianuarie 2003

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 15 din 16 ianuarie 2003

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a dispozitivelor medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau fiziologice, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate

În temeiul prevederilor:

- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate;
- Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.509/2002 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a dispozitivelor medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau fiziologice, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate,

ministrul sănătății și familiei și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a dispozitivelor medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau fiziologice, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.509/2002, prevăzute în anexele nr. 1—7*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003. De la această dată își încetează aplicabilitatea prevederile Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al președintelui Colegiului Medicilor din România

nr. 629/4.233/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Contractului-cadru privind condițiile acordării dispozitivelor medicale destinate corectării și recuperării deficiențelor organice sau funcționale ori corectării unor deficiențe fizice, în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 1 februarie 2002, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

*) Anexele nr. 1—7 se publică ulterior.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro